

[P. D. Jensen.]

til Socialloven, maa kunne opnaa Enighed om Forslaget, som ændrer Forholdene paa det af mig her nævnte Omraade. Jeg haaber ikke, at det er rigtigt, naar det siges, at Venstres Repræsentanter i dette Udvalg skulde have hindret, at en Ændring af denne Refusionsordning kunde træde i Kraft allerede for indeværende Vinter.

Til Slut føler jeg Trang til at gøre nogle enkelte politiske Bemærkninger, og jeg havde egentlig tænkt at sige et Par Ord om Bondepartiet og Frits Clausens Parti, men da jeg tror, at disse Partier, saafremt vi fik Valg, hvad der fra den ene Side blev udtalt Ønske om, vilde opdage, at de kun spillede den samme Rolle i dansk Politik som Kejseren i H. C. Andersens Æventyr „Kejserens nye Klæder“, skal jeg ikke beskæftige mig med dem, idet det er min Opfattelse, at disse Partier har meget lidt eller slet ingen Tillid i det danske Folk.

Derimod vil jeg udtale min Glæde over den Forstaaelse af Samarbejdets Betydning, samtlige Ordførere for de samarbejdende Partier lagde for Dagen i deres Ordførertaler. Min Glæde var ikke mindre for det Tilsagn, der blev givet om fortsat Samarbejde i Tiden, der kommer. Sammenhold er altid en Styrke, særlig i strenge Tider. Jeg vil ogsaa understrege de Udtalelser, der gav Udtryk for eventuelt Samarbejde under Opbygningsarbejdet efter Krigen.

Det er imidlertid ikke nok, at der er Samarbejde mellem de fem Partier her paa Rigsdagen. Samarbejdet maa fortsættes gennem Pressen og i Befolkningen. Jeg er ikke helt uenig med det ærede Medlem Hr. Christiani, naar han udtalte, at enkelte Organer inden for Pressen undertiden har svært ved at holde sig inden for Samarbejdets Rammer, selv om vi ikke tænker paa de samme Blade. At man drøfter Lovforslag, der fremsættes, er kun rimeligt; at man paaviser de heldige eller uheldige Sider af Lovforslag, er kun naturligt og rigtigt; at de Love og Forordninger, der gennemføres, ikke alle kan være behagelige, maa være forstaaeligt, men derfor kan de meget vel være nødvendige under de nuværende Forhold. Dette maa naturligvis forklares Befolkningen.

Mange maa bringe Ofre, endda store Ofre; dyrt er det at leve, og Husstande med smaa Indtægter er ofte ude for store økonomiske Vanskeligheder. Der maa derfor gøres alt hvad gøres kan, for at Priserne paa de nødvendige Livsfornødheder kan holdes nede, og ogsaa paa anden Maade maa der træffes Foranstaltninger til Gavn

for disse Mennesker. Indtægtslove for Staten, der jo altid vil virke ubehageligt paa Befolkningen, kan godt anvendes og vil som oftest være til Gavn for Befolkningen derved, at Indtægterne anvendes til Nedsættelse af Priserne paa Varer, der ikke kan undværes, men dette bør i lige saa høj Grad forklares Befolkningen, som man forklarer den de uheldige Sider ved dette eller hint Lovforslag.

Nu da jeg taler om Prisernes Indvirkning paa Livsfornødhederne, kan jeg ikke lade være med at nævne Prisen paa Frihandelskorn, der ligger saa højt, at det er ganske umuligt at anvende dette Korn ved Produktionen af Flæsk, Kød, Smør og Æg. Overalt spørger man: Hvad anvendes dette Korn til? Jeg ved nok, at man siger, at Frihandelskorn kun maa handles mellem Landmænd. Kornet sælges til Kornhandlere, som naturligvis har Statslagre, men naar disse Forretninger betaler mellem 40 og 50 Kr. pr. 100 kg, siger det sig selv, at den Pris, det igen kan afstaa til, er saa høj, at Kornet ikke anvendes ved Fremstillingen af animalske Fødevarer, thi dette vil for Producenten kun blive Tab. Naar Raaproduktet er forholdsvis dyrere, end det færdige Produkt er, betyder det, at disse Produkter lidt efter lidt forsvinder af Markedet og Butikkerne, og den Fare truer os allerede nu. Bedre vilde det uden Tvivl have været, om man ikke havde haft de frie Prisdannelser for Korn, men det er jo en anden Sag. Lov er Lov, og Lov skal holdes.

Jeg havde tænkt mig at anmode den højtærede Landbrugsminister om eventuelt at søge gennemført en stærkere Kontrol med Handelen med Frihandelskorn. Jeg har imidlertid bragt i Erfaring, at der netop i de allersidste Dage er ved at blive gennemført en saadan Ordning, og jeg vil takke den højtærede Landbrugsminister for, at en saadan Ordning nu bliver gennemført. Det betyder naturligvis ikke, at vi ikke ogsaa, naar vi paa ny staar over for at skulle lovgive paa dette Omraade, maa have de nuværende Forhold i Erindring. Hele Befolkningen, ogsaa den bedre stillede Del af den, maa lære at forstaa Samhørighedens Betydning og give Afkald paa urimelig Fortjeneste. Det ser ikke godt ud, at Politiet stadig maa gribe ind over for Forretningsfolk, som tager for stor Avance. Befolkningen har Krav paa, at der fra alle Sider vises Redelighed, og skal Sammenholdet i Befolkningen opretholdes og styrkes, saa maa der tages ikke med Fløjshandsker paa de Mennesker, der søger at berige sig uretmæssigt paa den øvrige Befolknings Be-